

[Per Hækkerup.]

mente, der er indtrådt en vis prisstabilitet. Men der er samtidig indtrådt en vis arbejdsløshed, og det er det, der er det evindelige problem; det gælder om at få formuleret en økonomisk politik, hvor man ikke betaler prisstabilitet eller balance i betalingsforholdet til udlandet — det sidste er det væsentligste spørgsmål — med, at arbejdsløsheden vokser. Vi er fuldstændig klar over, at der ligger strukturproblemer, som man ikke klarer sådan fra den ene dag til den anden, men vi er villige til at gå med i et arbejde herpå.

Statsministeren mente, at han ikke havde brugt udtrykket det røde kabinet; det havde han altså heller ikke, men han havde bekræftet problemstillingen. Og nu blev det altså uddybet, for statsministeren var af den opfattelse, at socialdemokratiet, hvis socialdemokratiet og SF fik flertal ved næste folketingsvalg, ikke ville have styrke til at undgå det røde kabinet. Nu ved jeg ikke, hvad slags styrke statsministeren vil have til at undgå en kabinetsdannelse efter valget. Jeg ved ikke, om kristeligt folkeparti bliver repræsenteret, jeg ved heller ikke, om kristeligt folkeparti bliver tungen på vægtskålen, men hvis kristeligt folkeparti — hvad højere magter må forbyde — bliver tungen på vægtskålen, vil statsministeren så love os, at han har styrke til at føre en politik uafhængig af det parti? Jeg tror ikke, statsministeren skulle tale så stærkt og så sikkert om, hvad vi har styrke til efter et valg. Lad nu vælgerne få lov til at bedømme både regeringens politik og vor oppositionspolitik. Så kan vi snakke om, hvad der skal ske bagefter.

Jeg vil gerne slutte med at sige til statsministeren: det, jeg appellerede til, var et samarbejde ikke bare her i folketinget om de store afgørende problemer, men et samarbejde om en økonomisk politik, der søgte at styre den økonomiske udvikling over kapitalmarkedet, i stedet for anvendelse af generelle regler, der rammer i flæng og skaber tilfældig arbejdsløshed og tilfældige virkninger, en styringspolitik, der satsede dér, hvor det er nødvendigt for os, hvis vi skal klare valutabalancen, eksportindustrien og den importhindrende industri. Jeg appellerede til et samarbejde imellem stat, amter og kommuner og det private erhvervsliv, jeg

appellerede til et samarbejde imellem virksomhedsledere og medarbejdere i virksomhederne, for jeg tror ikke, vi kan klare disse problemer med den politik, der hidtil har været ført, og uden at vi får en betydelig bedre samklang imellem de forskellige faktorer, der er afgørende for vores økonomiske politik.

Jeg synes, det var nydeligt af statsministeren at tilføje den lille venlighed til sidst om samarbejde efter et kommende valg. Jeg tror, statsministeren må se betydeligt videre på dette end blot til en sådan bemærkning om et samarbejde mellem de politiske partier. Men vi er altså i den henseende villige.

Jeg slutter nu, jeg skal blot lige have lejlighed til at citere formanden. Jeg har hørt, at vi har været en dårlig opposition, at vi — det sagde statsministeren — har været negative, at vi ikke har villet medvirke til de forskellige ting. Jeg har set en anden bedømmelse, nemlig fra tingets højtærede formand, som jo både har god tid til at iagttage, hvad der sker her i salen, og som er en mangeårig bedømmer af dansk politik. Formanden siger:

„Jeg synes ikke, man kan frakende oppositionen dygtighed på mange områder. Konstruktiviteten viser sig bl. a. i, at der sjældent er blevet fremsat så mange selvstændige forslag fra oppositionen som inden for de seneste tre år.“

Så kommer formanden desværre med en lille bemærkning om, at formanden synes ikke, vi har været helt så dygtige på det økonomiske område som på de andre. Med denne lille reverens til formandens udtalelse vil jeg gerne sige, at det er dog en betydelig mere positiv bedømmelse end den, statsministeren kan præstere.

Formanden: Ved anvendelse af citater skal man også sige, hvor citaterne stammer fra, altså hvilket blad de stammer fra.

Hans Kjær: Må jeg først gøre den bemærkning, at når fru Hanne Reintoft her i folketinget taler om folkestyre og frihedsideal, så bliver jeg altid så vældig rørt. Vi ved alle sammen, hvilket parti fru Hanne Reintoft repræsenterer, vi ved alle sammen, hvilke store områder af jordkloden der styres af fru Hanne Reintofts partifæller, og vi ved, hvordan folkestyre og frihedsideal